

i Udvalget, som vi, om end med Betænkelighed, tiltraadte, og Forslaget blev, som sagt, næsten enstemmigt vedtaget her i Tinget. Det havde fundet Tilslutning i Udvalget ikke blot fra Venstres Side — det kunde jo ikke være anderledes —, men det billigedes ogsaa af Højre. Det er senere sagt, at Højre ikke billigede Forslaget. Det er ikke Tilfældet; Højres Medlem af Udvalget, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), udtalte sig tydeligt om Forslaget, som han var med til at indstille til Vedtagelse ved Sagens anden Behandling. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Ord. Det ærede Medlem siger: „Jeg kan ogsaa slutte mig til Lovforslaget i den foreslaaede nye Skikkelse. I disse Tider, der maa betegnes som i høj Grad ekstraordinære, har vi paa forskellige Omraader foretaget ekstraordinære Skridt, og man kan heller ikke nægte, at dette Lovforslag har Karakter af et ekstraordinært Skridt. Det har imidlertid staaet ret klart for mig, at de høje Kapitelstakster, vi har i Aar, ikke staaar i noget virkeligt Forhold til, hvad Yderne gennemgaaende har faaet for deres Varer“. Og han fortsætter saa senere: „Naar Høsten er endt, ser man Tærskværkerne fare omkring over Landet, saa at sige al Sæd bliver optærsket og sendt til Købmanden for at blive enten solgt eller ombyttet med Foder til Fremskaffelse af dyriske Produkter. Saaledes er det faktiske Forhold, og derfor er det ogsaa sandt og rigtigt, at som disse Forhold nu en Gang er i Praksis, har Landboerne ikke kunnet opnaa en Pris for deres Produkter, som staaar blot nogenlunde i Forhold til de høje Kapitelstakster, vi har“. Det ærede Medlem udvikler saa videre, at Priserne straks efter Høstens Afslutning ikke tilnærmelsesvis var saa høje, som de senere blev, Priser, som har haft Indflydelse paa de høje Kapitelstakster, og han slutter med at sige: „Jeg har derfor haft Øjet aabent for, at man ved at fordre Afgiften erlagt efter disse Kapitelstakster i Virkeligheden vil komme til at begaa om ikke en Uret — det kan der ikke være Tale om, idet det drejer sig om en kontraktlig Ydelse — saa dog en Ubillighed, som det var ønskeligt at finde en Udvej til at komme udenom.“ Det var Højres Standpunkt, og Højre her i Tinget stemte for Lovforslaget, efter at det ærede Medlem fra Svendborg havde anbefalet det.

Lovforslaget gik da som Venstres Forslag, som Folketingets Forslag op til Landstinget, og her accepterede Venstre det

ogsaa. Det er det ejendommelige ved hele denne Situation, at Venstre i Landstinget accepterede Forslaget, saaledes som det var vedtaget her i Tinget, og jeg skal for at bevise dette tillade mig at citere nogle faa Bemærkninger af Venstres Ordfører i Landstinget. Han siger: „Der vil paa dette Omraade finde en Udjævning Sted“ — derved, at man tilvejebringer Kapiteltaksterne efter 4 Aars Gennemsnit — „hvad jeg synes er meget heldigt. Det forekommer mig, at der ikke med Rette kan indvendes noget derimod, og at man heller ikke kan sige, at der gøres Uret til nogen Side, selv om jeg selvfølgelig gerne skal erkende, at en Lov som denne ikke kan gennemføres, uden at der er nogle, som lider Tab derved. Nu ved jeg meget vel, at der er dem, der mener, at naar vi i et Aar har høje Kornpriser og en høj Kapitelstakst, vil det sige det samme som, at vi ogsaa har særlig gunstige Tider for Landbruget; men det passer jo slet ikke“. Og Ordføreren sluttede sin Tale saaledes: „Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om Sagen kunde blive gennemført saa hurtigt som muligt. Jeg tror, at en stor Del af Befolkningen venter en Løsning paa dette Spørgsmaal, saa snart det kan lade sig gøre.“

Venstre i Landstinget billigede altsaa det Forslag, som Venstre i Folketinget havde stillet, og som Folketinget havde vedtaget saa at sige enstemmigt. Men saasiker det, at Højre i Landstinget gaar mod Højre i Folketinget. Det er jo i og for sig ikke noget nyt, vi har før set Højre behandle en Sag paa den Maade, at Højres Medlemmer her i Tinget har stillet sig overordentlig velvilligt til den — af hvilken Grund, bliver en Sag for sig, man kunde tænke sig, at det var for at tilfredsstille visse Krav, som ærede Vælgere indenfor Højre stillede ude i Valgkredsene, der kan naturligvis ogsaa være andre Grunde —, medens Højre i Landstinget har stillet sig ganske afvisende. Saaledes gik det altsaa ogsaa i dette Tilfælde. Medens Højre her er Medforslagsstiller til Forslaget, bliver det afvist i Landstinget. Landstingets Højre paaviste, at der var en lille teknisk Fejl i det Forslag, som Venstre havde faaet vedtaget i Folketinget. Man var, saa vidt jeg har kunnet forstaa, gaaet ud fra, at naar man udfandt Kapitelstaksterne efter en Gennemsnitsberegning for 4 Aar, vilde man opnaa, at Afgiftsmottagerne i det lange Løb fik, hvad de skulde have efter de